

РЕШЕНИЕ

№ 1369

гр. София, 05.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **10470** по описа за **2020** година докладвано от съдия Силвия Житарска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез юрк. Я. И. срещу Решение № 20198990 от 15.09.2020 на Софийски районен съд (СРС), НО, 99-ти състав, постановено по НАХД № 5194/2020г. с което е изменено Наказателно постановление (НП) № 133 от 18.11.2019 г., издадено от Председателя на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС), като е намален размера на наложената санкция от 5500 лева на 5000 лева.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като неправилно, необосновано, постановено без съблюдаване целта на закона в противоречие с материалноправните разпоредби. Сочи се, че са налице реални предпоставки за определяне на извършеното формално нарушение като маловажен случай. Иска се от съда да отмени решението и да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление. Претендират се разности за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът редовно призован, се представлява от юрк. К., която поддържа касационната жалба.

Ответникът - Комисия за регулиране на съобщенията, се представлява от юрк. Г., която оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав, като прецени

събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, в законоустановения 14-дневен срок съгласно чл. 211, ал. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че при издаването на оспореното наказателно постановление и съставянето на АУАН не са извършени нарушения на административно процесуалните правила от категорията на съществените. Приел е, че от събраните доказателства безспорно е доказано вмененото на наказаното лице нарушение. Приел е, че това е така, тъй като категорично се доказва, че на 12.04.2019г. лицето М. Т. Б. изрично е заявил отказ от получаването на съобщения за рекламни и маркетингови цели, чрез изпращане на кратко текстово съобщение с текст „STOP“ до номер 188188, но въпреки това на 06.06.2019 г. [фирма] е изпратило до мобилен телефонен номер [ЕГН], ползван от потребителя Б., съобщение за целите на директния маркетинг и реклама. С оглед на това съдът е приел, че от обективна страна дружеството е нарушило императивната разпоредба на чл.261, ал.4 от ЗЕС. При установеното СРС е приел, че наказаното лице е извършило вмененото му нарушение, а именно, че е било длъжно да изпълни отказа на потребителя и да се въздържа от извършване на действия, които са изрично отказани.

Разпоредбата на чл.261, ал.4 от ЗЕС императивно въвежда задължение за доставчика на мобилни комуникационни услуги да изпълнява всеки отказ за получаване на съобщения за маркетингови цели за получаване на съобщения с маркетингова цел. Не е спорно и не може да се оспори съдържанието на съобщението, от което е видно, че същото е с рекламна и маркетингова цел, тъй като с него е рекламирана услуга и продукт, като недвусмислено се подканва абоната да се възползва от предложението.

Не са налице предпоставките за прилагането на чл.28 от ЗАНН и вмененото на наказаното лице нарушение не представлява маловажен случай. За да постанови оспореното решение СРС е събрал и обсъдил всички относими към спора доказателства. Оспореното съдебно решение е законосъобразно, постановено в съответствие със закона по следващите съображения.

Възражението на касатора за допуснати съществени нарушения на административно производствените правила при съставяне на АУАН и издаване на НП, е неоснователно, тъй като видно от представените по делото АУАН и НП е дадено точно и ясно описание на вмененото на наказаното лице нарушение и не е допуснато твърдяното нарушение на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН.

Съгласно чл.261, ал.4 от ЗЕС "Лицето по ал.2 е длъжно да изпълнява всеки отказ за получаване на съобщения за маркетингови цели". Касаторът безспорно е лице по ал. 2 на чл. 261, както и е безспорно, че не е изпълнило отказ за получаване на съобщение. Спорен е въпросът, дали изпратеното съобщение е такова с маркетингова цел. Легална дефиниция на понятието с "директен маркетинг е дадено в ЗЗЛД според която директен маркетинг "е предлагане на стоки и услуги на физически лица по пощата, по телефон или по друг директен начин, както и допитване с цел проучване относно предлаганите стоки и услуги". В конкретния случай видно от съдържанието на изпратеното съобщение, с него на потребителя е предложена услуга по телефон, както и промоционална оферта за ползване на услуга, което е достатъчно да се приеме

съобщението с маркетингова цел. Поради изложеното настоящият състав намира, че е законосъобразен извода на СРС за безспорно установено на вмененото на наказаното лице нарушение.

На следващо място неоснователно е възражението на касатора за това, че вмененото му деяние представлява маловажен случай, като в тази връзка настоящият състав споделя аргументите на СРС.

Въз основа на изложеното настоящият състав намира, че съдебно Решение № 20198990 от 15.09.2020 на Софийски районен съд (СРС), НО, 99-ти състав, постановено по НАХД № 5194/2020г. с което е изменено Наказателно постановление (НП) № 133 от 18.11.2019 г., издадено от Председателя на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС), като е намален размера на наложената санкция от 5500 лева на 5000 лева., е законосъобразно, постановено в съответствие със закона и като такова следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, на ответника следва да се присъди поисканото юриск. възнаграждение в размер от 100.00 лв., определен съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл.143, ал.4 и чл.144 от АПК, вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20198990 от 15.09.2020 на Софийски районен съд (СРС), НО, 99-ти състав, постановено по НАХД № 5194/2020г.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисия за регулиране на съобщенията юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 /сто/ лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.